La încheierea sezonului competițional la tir

● La „europene": rezultate bune la pistol viteză, nesatisfăcătoare la celelalte probe ● Unele cauze și efectele lor

S-a încheiat sezonul competițional de tir pe 1965. Acest an, bogat în competiții, a prilejuit sportivilor noștri participarea la un număr mare de concursuri atît în țară cît și peste hotare. Calendarul a cuprins întreceri la toate categoriile de arme, urmărindu-se — prin aceasta — verificarea posibilităților trăgătorilor noștri fruntași și de perspectivă în vederea campionatelor europene din septembrie, de la București. Acum, la încheierea sezonului, se pot face mai bine o serie de aprecieri, scoțindu-se la iveală unele lipsuri și, bineînțeles, trăgându-se învățămintele pentru viitor. Observațiile noastre se vor îndrepta, în primul rînd, asupra pregătirilor pentru „europene", și asupra comportării reprezentanților noștri la întrecerile celor mai buni trăgători de pe continent.

CUM S-AU EFECTUAT PREGATIRILE

În vederea atingerii obiectivului principal — campionatele europene — federația a asigurat condiții materiale și a ajutat cluburile cu secții de tir pentru ca trăgătorii susceptibili selecționării să urmeze un program de pregătire temeinică. Astfel, la Dinamo, Steaua, Olimpia, Știința, cei mai buni trăgători au încorporat antrenamentele de la începutul anului. La primele concursuri ale sezonului („Cupa Olimpia", „Cupa Primăverii") o serie de sportivi au obținut rezultate remarcabile pentru perioada respectivă. Totuși, încă din perioada pregătitoare au ieșit la iveală o serie de deficiențe, cum ar fi neglijarea pregătirii fizice, volumul redus de muncă, planurile individuale de antrenament întocmite șablon etc. Aceste lipsuri s-au datorat unei insuficiente colaborări între antrenorii din secții și antrenorii coordonatori ai federației. Din această cauză, considerăm că obiectivele perioadei respective n-au putut fi atinse, cu excepția a două probe — pistol viteză și skeet juniori. O dată cu trecerea la perioada competițională s-a observat o îmbunătățire în pregătire — volumul și intensitatea mărite — întîmpinîndu-se, însă, unele greutăți din partea trăgătorilor, obișnuiți la cluburi cu un regim de lucru mai... ușor. Primele întreceri internaționale — în special „Cupa Tărilor Latine" — au scos în evidență lipsurile, subapreciate de unii trăgători, ca urmare a unor rezultate bune obținute în concursurile de verificare. Chiar la campionatele „europene" N. Rotaru a venit cu înfrîngere la un concurs, iar rezerva echipei, P. Sandor, a lipsit! De asemenea, unii trăgători, în frunte cu N. Rotaru, se consideră „senatori de drept" în lot și își permit să desconsidere îndrumările antrenorilor — sfidîndu-i pur și simplu. Apoi, au fost frecvente cazurile în care o scădută de antrenament se reducea la 1—1½ ore la probe unde concursul dura 3—4 ore, iar majoritatea sportivilor căutau să consume într-un timp cît mai scurt munitia, trăgînd „ca la nuntă". Nici antrenorii n-au reușit să organizeze antrenamentele în condiții de concurs și chiar cu un grad de dificultate mai mare: tragerі pe vreme nefavorabilă, cu vînt și vizibilitate redusă etc. Manifestărilor de indisciplină ale sportivilor antrenorii le-au răspuns cu multă îngăduință, cu lipsă de exigență și lipsă de spirit critic. La toate acestea s-a mai adăugat și diversitatea prea mare de păreri dintre antrenori, lipsa de autoritate a unora în fața sportivilor. Unii dintre antrenori, printre care și P. Goreti — la pistol liber — nu au fost consecvenți în privința selecției. Așa a fost posibil ca la cele trei probe de pistol, unde fiecare țară avea dreptul să prezinte un lot de opt sportivi, noi — gazdele — nu am folosit decît șapte trăgători. Unul dintre pistolari M. Dumitriu, a fost solicitat să tragă la toate cele trei probe — obținînd rezultate mediocre, el neputîndu-se pregăti temeinic pentru o probă sau maximum două. În echipa de pistol liber a fost inclus și Gh. Maghiar care, de multă vreme, nu-și mai justifică prezența în lot. În privința selecției au existat și alte carențe: criteriile n-au corespuns la toate probele; restructurarea loturilor nu s-a putut face pe baze obiective deoarece majoritatea trăgătorilor nu și-au realizat obiectivele intermediare, avînd mari fluctuații în rezultate; concursurile de selecție au ocupat un timp prea mare din sezon, nu-și mai justifică prezența în lot. În privința selecției au existat și alte carențe: criteriile n-au corespuns la toate probele; restructurarea loturilor nu s-a putut face pe baze obiective deoarece majoritatea trăgătorilor nu și-au realizat obiectivele intermediare, avînd mari fluctuații în rezultate; concursurile de selecție au ocupat un timp prea mare din sezon, nu-și mai justifică prezența în lot. Dar să revenim, pentru încheiere, la unele concursuri internaționale care au precedat „europenele" trăgătorii noștri s-au prezentat cu mari fluctuații de rezultate. De exemplu, la concursul din Elveția (au participat sportivi din S.U.A., Elveția și Franța) pistolarii au obținut rezultate foarte slabe la precizie (media 536 p) și mediocre la viteză (media 580 p). Pușcașii, în schimb, au reușit rezultate foarte bune. Rotaru, de pildă, a realizat un valoros record la armă liberă calibru redus 40 focuri/poziția culcat — 400 din 400 posibile, iar echipa : 4 515 p, cifră cu care la „europene" se putea obține locul II. La fel, tinerii skeetiști Bogdan Marinescu și Gheorghe Sencovici au reușit la „europenele" de la Lisabona, concurînd alături de seniori, să ocupe locuri valoroase, cu cifre ridicate. Toate acestea nu făcut ca, atît printre trăgători cît și printre antrenori, să domnească o atmosferă de automulțumire.

Timpul a trecut însă fără ca în procesul de instruire să se fi înregistrat îmbunătățirile necesare. Au urmat — mumai cu trei săptămîni înaintea „europenelor" — campionatele naționale, unde majoritatea probelor s-au încheiat cu rezultate slabe. Componenții lotului, în frunte cu Rotaru, Ferecatu, Ciulu (la pușcă seniori), Bratu, Jeglinschi, Maghiar (pistol precizie), Ana Goreti, Margareta Enache (armă liberă senioare) nu au reușit rezultatele așteptate. De altfel, despre aceste deficiențe ziarul nostru a atras atenția imediat. Dar în zadar, căci n-a urmat aproape nici o schimbare.

COMPORTAREA LA „EUROPENE"

Cel mai frumos succes l-au obținut pistolarii de la „viteză" (antrenor P. Cișmigiu), care au dominat net competiția, ocupînd locul I pe echipe și, prin V. Atanasiu, locul II, la egalitate de puncte cu cîștigătorul. Și I. Tripsa a ocupat un loc bun, cucerind medalia de bronz. N-au tras la valoarea lor M. Rosca și M. Dumitriu. La skeet juniori (antrenor I. Lovinescu) s-au obținut două medalii de argint : la echipe și la individual, prin B. Marinescu.

Rezultatele la aceste probe se datoresc conștiinciozității și perseverenței cu care au muncit sportivii și antrenorii.

La celelalte probe rezultatele au fost însă cu totul nesatisfăcătoare. Este drept, rezultatele anterioare la probele de pușcă, pistol liber, pistol calibru mare și armă standard nu îndreptățeau pe sportivii noștri la medalii de aur dar, la o serie de probe, speram să obținem totuși locuri fruntașe. Or, cu excepția lui L. Ciuși, (pistol liber și calibru mare) și Margareta Enache (armă liberă calibru redus 3x30 focuri) — care s-au menținut la nivelul rezultatelor din cursul anului sau chiar le-au depășit — ceilalți trăgători s-au comportat sub orice critică. Pentru o mai bună ilustrare, arătăm că la armă liberă calibru redus seniori (3x40 focuri), primul dintre români, N. Rotaru, s-a clasat pe locul 20 cu 1 123 p (înainte de „europene" el a obținut 1 132 p la „Cupa Olimpia", 1 127 p la „Cupa Tărilor latine", 1 139 p în Elveția, 1 135 p la „Cupa Dinamo", 1 144 p, la concursul internațional de la Berlin, 1 137 p la campionatele naționale). Pe echipe, la această probă, ne-am clasat pe locul 12 cu 4 445 p, cifră cu mult inferioară celor obținute în cursul anului de cei patru componenți ai formației — Rotaru, Ferecatu, Olărescu și Cogut. Ca să nu mai vorbim de Ferecatu și Olărescu, care au tras ca niște debutanți (Ferecatu locul 43 la 40 focuri în picioare și locul 69 la 40 focuri genunchi, poziția lui preferată; Olărescu locul 41 la 40 focuri picioare, locul 62 la 40 focuri genunchi și locul 25 la armă standard — probă în care, după spusele antrenorului V. Paladescu, de la Știința, s-a specializat în acest an)! Trebuie să amintim și echipa feminină (antrenor Mircea Baia) care a avut o comportare total necorespunzătoare, obținînd locuri situate la periferia clasamentelor. Lucru grav este însă și poziția pe care a avut-o antrenorul M. Baia la sedința de analiză a „europenelor", cînd a declarat, foarte senin, că „rezultatele „nu sînt chiar așa de slabe și că ele constituie un punct de plecare pentru activitatea viitoare" (! !). Este bine de reținut și faptul că la 60 focuri culcat — Ana Goreti, Aurelia Schaffer și Edda Baia au obținut 1 728 p în timp ce echipa Știința a totalizat la „republicanele" din acest an 1 747 p, rezultat superior cu două puncte celui obținut de a doua clasată la „europene".

DESPRE DISCIPLINA

Întregul proces de instruire a trăgătorilor, cu excepția celor de la pistol viteză și skeet juniori, au împrenta unei activități desfășurate la voia întîmplării. La lotul de pușcă, de exemplu (antrenorii Constantin Antonescu și Mihai Toader) erau frecvente absențele nemotivate, întîrzierile la antrenamente și la concursurile de verificare. Chiar la campionatele „europene" N. Rotaru a venit cu întîrziere la un concurs, iar rezerva echipei, P. Sandor, a lipsit! De asemenea, unii trăgători, în frunte cu N. Rotaru, se consideră „senatori de drept" în lot și își permit să desconsidere îndrumările antrenorilor — sfidîndu-i pur și simplu. Apoi, au fost frecvente cazurile în care o scădută de antrenament se reducea la 1—1½ ore la probe unde concursul dura 3—4 ore, iar majoritatea sportivilor căutau să consume într-un timp cît mai scurt munitia, trăgînd „ca la nuntă". Nici antrenorii n-au reușit să organizeze antrenamentele în condiții de concurs și chiar cu un grad de dificultate mai mare: tragerі pe vreme nefavorabilă, cu vînt și vizibilitate redusă etc. Manifestărilor de indisciplină ale sportivilor antrenorii le-au răspuns cu multă îngăduință, cu lipsă de exigență și lipsă de spirit critic. La toate acestea s-a mai adăugat și diversitatea prea mare de păreri dintre antrenori, lipsa de autoritate a unora în fața sportivilor. Unii dintre antrenori, printre care și P. Goreti — la pistol liber — nu au fost consecvenți în privința se-

★

Deci, exceptînd probele de pistol viteză și skeet juniori, anul competițional 1965 se încheie asadar cu un bilanț nesatisfăcător pentru tirul nostru. Lucru cu atît mai regretabil, cu cît acest sport a obținut în decursul timpului performanțe de mare prestigiu. Și în actuala promoție a trăgătorilor noștri se găsesc o serie de elemente valoroase, fapt demonstrat cu ocazia multor competiții de mare anvergură. Anul viitor, în vară, ne așteaptă campionatele mondiale, unde sportivii noștri trebuie să se prezinte bine pregătiți în lupta cu așii tirului din întreaga lume. Și asemenea posibilități există. **Este necesar însă ca procesul instructiv-educativ să fie radical îmbunătățit.** Este cazul ca munca de pregătire în secții să se desfășoare cu mai multă seriozitate, ca sportivii și antrenorii să-și facă datoria pe deplin. Condițiile materiale sînt asigurate. Trebuie însă mai multă muncă, mai multă pasiune și competență. Este de dorit ca lotul republican să fie lărgit și să cuprindă numai elementele disciplinate, de certă valoare, de perspectivă. Elaborarea planurilor de pregătire trebuie să fie rodul experienței și metodelor celor mai bune folosite de antrenorii noștri de-a lungul anilor.

Este absolut necesar ca volumul de lucru la antrenamente — atît în secții cît și în lot — să crească simțitor, la nivelul cerințelor de azi ale sportului internațional. Într-un cuvînt, este nevoie ca în tirul nostru, de la sportivi și pînă la federație, să se treacă de la... vorbe la fapte!

Și asta cît mai repede posibil.

TOMA RĂBȘAN
CONSTANTIN COMARNISCHI

FOTBAL

Cu antrenorul Gh. Ola despre echipa de juniori

Discuțiile privind comportarea nesatisfăcătoare a fotbaliștilor seniori în meciul de la Ankara au făcut să treacă mai puțin observată performanța reușită duminică la Torun de echipa reprezentativă de juniori : victorie cu 1—0 (autorul golului : Lupulescu) în fața Poloniei. Este o nouă victorie obținută de-a lungul anilor — de juniorii noștri asupra celor polonezi.

Să-i felicităm pe învingători și să amintim cu acest prilej că meciul cu Polonia a fost cea de a treia partidă internațională susținută de ei în toamna aceasta. Și toate în deplasare (celelalte două : 4—0 cu Cehoslovacia, la Praga și 1—0 cu R.D. Germană, la Neubrandenburg).

Judecînd după rezultate, înseamnă că avem o reprezentativă valoroasă. De aceeași părere este și antrenorul principal al echipei, prof. Gh. Ola : *„Jucătorii din echipa de acum sînt mai talentați decît cei care au cîștigat în 1962 turneul U.E.F.A.: nu au însă forța și pregătirea acelora, dar pînă la 20 mai 1966, cînd va începe viitorul turneu, o vor cîștiga".* Trebuie să acordăm importanța cuvenită acestei declarații, mai ales că prof. Gh. Ola a fost unul dintre cei care au pregătit echipa și în 1962. Dar să revenim, pentru încheiere, la unele concursuri internaționale care n-au fost judicios alese, și în care membrii lotului nostru nu s-au întrecut, totdeauna, cu adversari puternici.

Dacă pentru succesele trăgătorilor de pistol viteză, antrenorul federal P. Cișmigiu merită felicitări, în schimb la comportarea necorespunzătoare a coloriaților reprezentanți ai noștri la „europene", el are o vină serioasă. Cumuiînd prea multe sarcini (antrenor al lotului de pistol viteză, antrenor coordonator, consilier tehnic în problemele privind amenajarea poligonului Tunari, ca și pentru toate detaliile tehnice ale organizării campionatelor europene) tov. P. Cișmigiu nu a putut să le îndeplinească pe toate și, în special, pe aceea de antrenor coordonator. El nu a primit nici ajutorul așteptat din partea colegiului central de antrenori, în cadrul căruia au existat multe dissensiuni. Din această cauză, acest for de specialitate nu a îndrumat și n-a controlat cum se cuvenea pregătirea sportivilor. Nu mai puțin vinovat este și biroul federației de tir care a actionat cu jumătăți de măsură. Ne referim, îndeosebi, la munca antrenorilor și la actele de indisciplină ale sportivilor.

Jucătorul ANCA a fost cel mai bun junior român în meciul de la Torun.

Discuțiile privind comportarea nesatisfăcătoare a fotbaliștilor seniori în meciul de la Ankara au făcut să treacă mai puțin observată performanța reușită duminică la Torun de echipa reprezentativă de juniori : victorie cu 1—0 (autorul golului : Lupulescu) în fața Poloniei. Este o nouă victorie obținută de-a lungul anilor — de juniorii noștri asupra celor polonezi.

Să-i felicităm pe învingători și să amintim cu acest prilej că meciul cu Polonia a fost cea de a treia partidă internațională susținută de ei în toamna aceasta. Și toate în deplasare (celelalte două : 4—0 cu Cehoslovacia, la Praga și 1—0 cu R.D. Germană, la Neubrandenburg).

Judecînd după rezultate, înseamnă că avem o reprezentativă valoroasă. De aceeași părere este și antrenorul principal al echipei, prof. Gh. Ola : „Jucătorii din echipa de acum sînt mai talentați decît cei care au cîștigat în 1962 turneul U.E.F.A.: nu au însă forța și pregătirea acelora, dar pînă la 20 mai 1966, cînd va începe viitorul turneu, o vor cîștiga". Trebuie să acordăm importanța cuvenită acestei declarații, mai ales că prof. Gh. Ola a fost unul dintre cei care au pregătit echipa și în 1962.

Dar să revenim, pentru încheiere, la unele concursuri internaționale care n-au fost judicios alese, și în care membrii lotului nostru nu s-au întrecut, totdeauna, cu adversari puternici.

Dacă pentru succesele trăgătorilor de pistol viteză, antrenorul federal P. Cișmigiu merită felicitări, în schimb la comportarea necorespunzătoare a coloriaților reprezentanți ai noștri la „europene", el are o vină serioasă. Cumuiînd prea multe sarcini (antrenor al lotului de pistol viteză, antrenor coordonator, consilier tehnic în problemele privind amenajarea poligonului Tunari, ca și pentru toate detaliile tehnice ale organizării campionatelor europene) tov. P. Cișmigiu nu a putut să le îndeplinească pe toate și, în special, pe aceea de antrenor coordonator. El nu a primit nici ajutorul așteptat din partea colegiului central de antrenori, în cadrul căruia au existat multe dissensiuni. Din această cauză, acest for de specialitate nu a îndrumat și n-a controlat cum se cuvenea pregătirea sportivilor. Nu mai puțin vinovat este și biroul federației de tir care a actionat cu jumătăți de măsură. Ne referim, îndeosebi, la munca antrenorilor și la actele de indisciplină ale sportivilor.

Jucătorul ANCA a fost cel mai bun junior român în meciul de la Torun.

— Mai aveți astfel de „probleme" și cu alții ?

— Cu nici unul !

— Echipa care i-a învins pe polonezi diferă mult de cea care a cîștigat în R.D. Germană ?

— Foarte puțin. Echipa de acum constituie baza formației care va merge în 1966 la turneul U.E.F.A. din Iugoslavia și tocmai de aceea modificările sînt foarte mici. În primele două meciuri a apărat Casoni, acum l-am încercat pe Coman ; linia de fund — Olteanu, Vigu, Ancu, Ștefan — nu a fost schimbată de loc; la mijloc au jucat Manea, Pop, Dumitrache etc., ceva mai multe căutări s-au făcut la înaintare. Deci, în esență, puține modificări în cele trei meciuri susținute până acum.

Peste cîteva zile, mai precis joi 4 noiembrie, selecționata noastră de juniori își încheie activitatea internațională de anul acesta, întîlnind la Sibiu reprezentativa similară a Uniunii Sovietice.

În vederea acestui joc „antrenorii Ola și Gorgorin s-au oprit asupra următorului lot : Coman (U.T.A.), Casoni (ind. sîrmei C. Turzii), portari, Olteanu (Dinamo Pitești), Vigu (Crișul), Ștefan (Rapid), Șerban (Steaua), Costea (Rapid), Ancu — fundași : Lupulescu (C.S.M.S.), Dinu (Metalul Tîrgoviște), Țegean (Știința Cluj—mijlocași; Iscve IV (C.S.M.S.), Rotaru (St. roșu), Dincuță (Petrolul), Dumitrache (Dinamo București), Pop (Dinamo Pitești), Marica (S.S.E. nr. 2 Buc.), Manea (Steaua) — atacanți. Toți aceștia vor fi prezenți luni dimineața la Sibiu pentru o scurtă pregătire în comun în vederea partidei cu U.R.S.S.

M. TUDORAN

NOTA 10!

PRONOSPORT

NU ESTE OARE DESTUL DE SIMPLU ?

În rubrica din numărul trecut am arătat premiile mari care au fost obținute la concursurile Pronosport B. De data aceasta, redăm, pentru fiecare concurs Pronosport B în parte, variantele exacte cu care au fost obținute premiile mari.

	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	B10
I	1	1	1	1	1	2	1	1	1	
II	2	x	1	1	1	1	1	1	1	
III	1	1	1	x	1	1	x	x	1	
IV	x	1	2	1	x	x	1	x	1	
V	1	x	1	1	1	1	1	x	1	
VI	1	x	1	x	2	1	x	x	2	
VII	1	x	1	x	1	1	1	1	1	
VIII	1	1	x	1	1	x	2	1	1	
IX	1	1	1	2	x	1	x	x	x	
X	1	1	1	1	x	x	2	1	x	
XI	1	1	2	2	2	2	2	1	x	
XII	1	2	2	x	1	x	2	2	2	
XIII	1	2	x	x	2	x	1	1	x	

După cum se poate vedea, variantele sînt destul de simple.

Pentru a evita un premiu este neapărată nevoie însă să jucați în mod regulat.

Acest lucru îl puteți face chiar pentru concursul de mîine, a cărui vînzare se încheie de astă-seară.

LOTO

La tragerea Loto din 29 octombrie 1965 au fost extrase din urnă următoarele numere :

33 67 5 82 46 41 53 69 18 26

Premii suplimentare : 64 51 23
Fond de premii : 948.509 lei din care report la suplimentar 1 : 81.696 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 5 noiembrie la București.

PRONOSPORT

Premiile concursului Pronosport din 24 octombrie 1965.

CONCURSUL B. Nr. 9

Premiul excepțional : 1 variantă a 71.954 lei.

Categoria a III-a (11 din 12) 6 variante a 4.568 lei, Categoria a IV-a (10 din 12) 197 variante a 208 lei.

Report la premiul excepțional 47.972 lei. Premiul excepțional de 71.954 lei a fost obținut de Micușan Valer din Turda.

CONCURSUL A. Nr. 43

Categoria a II-a (11 din 12) 18 variante a 2.066 lei; Categoria a III-a (10 din 12) 335 variante a 166 lei.

Report la categoria 1 : 31.004 lei.

Rubrică redactată de Loto Pronosport.

FOTBAL

MAI REFLECTEAZĂ PUȚIN, PÎRCĂLAB...

Nu e neapărată nevoie să frecventezi duminică de duminică stadioanele ca să fii auzit de Ion Pîrcălab, lar în privința unor date care să-i contureze mai bine vă putem veni în ajutor : la 19 ani se împusese ca una dintre cele mai bune extreme, la 24, cît are acum, a și totalizat 20 de prezențe în „națională". Cum se spune, tot timpul în fața pentru ca Ion al nostru să-i ajungă sau chiar să-i întreacă pe Whrigt, Bozsik, Neto, recordmani ai fotbalului european în materie de selecționări. În privința valorii ? Peste tot pe unde a evoluat, el a atras atenția specialiștilor : la San Siro, pe „Santiago Bernabeu" etc., etc. Mai recent, la 19 septembrie a.c., pe stadionul Strahov din Praga, fundașul Weiss s-a dovedit neputincios în fața „curselor sale lom" efectuate de Pîrcălab, fiind nevoit să „schimbe", după 15 minute, cu mai experimentatul Bombo. A urmat remarcabila comportare din meciul cu Odense, cînd jucătorul dinamovist (vă mai amintiți ?) exasperat de ineficacitatea „virurilor" Frățilă și Ene și-a dus pur și simplu echipa spre... 4—0.

Așadar, și tinăr și valoros.

La curent cu unele tare ale lui Pîrcălab am apreciat — în acele momente — să nu ne hazardăm în calificative. Nu-i prea priesc acestui tînăr jucător, dăunînd-u-i asupra moralului (vă) atît de fragil la cea mai mică adiere de vînt, dar de aici și pînă la surprinzătoarea mărturisire făcută de el după meciul cu Turcia (în care, e drept, Pîrcălab n-a prea fost... Pîrcălab) este un... drum ; într-atît de lung și, mai ales, atît de greu de înțeles încît am considerat util să intervenim. Dar să-i ascultăm mai întîi pe Ion Pîrcălab : „Sînt conștient că la Ankara n-am dat tot ceea ce am putut. Nu-mi explic prea bine care să fie cauzele. Dar din prima secundă, cînd intreg stadionul părea un vulcan, am simțit că mi se taie picioarele. Vă rog să mă înțelegeți, să nu mai contați pe mine în toate partidele. Am ajuns la concluzia că în deplasare nu sînt în stare să joc".

Toate intervențiile („Cum, Pîrcălab ? Un jucător are două... valori ? Una pe care o folosește „acasă" și alta pentru meciurile din deplasare ?") s-au dovedit a fi de prisos. Ion Pîrcălab a rămas pe poziții : „Da, tovarăși, vă rog să mă credeți, în deplasare nu pot să joc!"

Nici o sforțare de a merge cevа mai adînc la rădăcina adevăratelor cauze, nici o încercare de analiză mai serioasă a comportării nesatisfăcătoare avută de el la Ankara. Cel mai „rezistent" argument în pledoaria lui Pîrcălab rămîne a publicul care, chiar, îi tăiase picioarele... Nici o vorbă despre insuficienta sincronizare a intenților cu Emil Dumitriu și V. Alexandru, coechipierii cei mai apropiați, cu care să dejoace planurile impetuoșului Fehmi.

Poate ai auzit — Pîrcălab — de la cei mai în vîrstă, că, într-un trecut nu prea îndepărtat, Farcaș, aripa dreaptă a naționalei n-ar fi valorat prea mult fără Marian lîngă el. La fel și cu Dobai, complementul ideal, pe vremea Ripensiei, al lui Schwartz.

Așadar, din acest punct de vedere, nu ești singurul vinovat și nici lui Dumitriu (aflat la debut și — se pare — timorat de Sabahatin) nu-i vom aduce prea mari imputări, mai ales că în prezentul articol nici nu-i vorba de el. În ce ar consta vina ta ? În primul rînd în aceea că, stînd uneori prea lipit de adversarul direct, într-un fel te-ai cam automarcat. Mai multă atenție deci la mișcarea în teren, la ceea ce se înțelege prin plasament. Te-am mai găsi în culpă, după părerea noastră, și la capitolul curaj în abordarea partidei. Demobilizezi mult prea repede. La prima cotă mai tare a adversarului. Nu uita că nici Stanley Matthews nu arăta mai solid, dar de ce să căutăm exemple atît de departe, cînd colegul Codreanu se alia nît de... aproape ? Nu este o lipsă chiar atît de greu de învins. Ea se află însă în strînsă legătură cu altele, ținînd de viața particulară despre care la ședința de analiză a meciului cu Turcia n-ai spus un cuvînt și care — orice ai spune — se repercutează, din cînd în cînd, și asupra moralului. Cam aici — apreciem noi — ar fi necesar să reflectezi, Pîrcălab, în mod cît se poate de serios. Să te gîndești, adică, la ce ar trebui făcut pentru a-ți orîndui odihna și munca de pregătire la club, punîndu-le de acord pe amîndouă.

Pentru că — la cei numai 24 de ani și la talentul incontestabil cu care ești înzestrat — argumentul cu publicul turc, prea inimos, ni se pare ridicol. Iată de ce reînnoim invitația : mai reflectează puțin, Pîrcălab !

G. NICOLAESCU

CE AU ARĂTAT PRIMELE OPT ETAPE?

Mîine se reia campionatul categoriei A, întrerupt înaintea meciului cu Turcia. Socotim util să publicăm articolul antrenorului federal NICOLAE PETRESCU, scris ca o concluzie la raportul întocmit de colegiul central de antrenori după cele opt etape consumate pînă în prezent.

Cu excepția echipelor Rapid și Petrolul, formațiile fruntașe ale fotbalului nostru au evoluat la un nivel corespunzător. Echipa Dinamo București a practicat un joc lipsit de claritate tactică în atac și, mai ales, în apărare. Jocul formației campioane s-a axat pe tentative și inițiative izolate, pe combinații sterile spre poarta adversă ; apărarea a fost mai penetrabilă ca oricînd, în special pe culoarul destinat să fie păzit de fundașii centrali. Cită diferență între blocul omogen al echipei de la sfîrșitul campionatului trecut și „bucățile" de azi ! Acest compartiment, care în trecut reprezenta forța echipei, s-a compromis de data aceasta (cu excepția lui Popa) la un nivel slab. Dar nu numai Dinamo Buc. a dezamăgit, ci și echipele Steaua și Steagul roșu, care nu-și găsesc cadența decît rareori. Analizînd jocul acestor echipe se poate spune că el a scăzut în valoare mai ales dacă îl comparăm cu anii trecuți. Și cînd facem această afirmație ne gîndim că fotbalul nostru trebuie apreciat prin ceea ce arată echipele în campionat, deoarece de la această întrecere se creează nivelul valoric pentru competițiile internaționale.

Raportul a analizat echipele, pe rînd, sub aspectul jocului, remarcînd ascensiunea U.T.A.-ei, Științei Timișoara și în special a Petrolului. Aceste echipe desfășoară un joc constructiv, cu combinații rapide și spectaculoase. Păcat că Timișoara, de pildă, dă uneori de inconstanță. Alte sînt chiar foarte inegale în raportare : Știința Cluj (după o intîlnire-două bune, următoarea slab, C.S.M.S.-ul. Dacă aceste echipe ar fi mai „pierdere a timpului" obține rezultate mai bune. Altă grupă este alcătuită din echipele Farul, Dinamo Pitești, Știința Craiova cărora le-a mers mereu jucătorii eme. Ele obțin „acasă" ele scontate, dar nu în fotbal de calitate, de vem atîta nevoie. Echipele numerate mai sus desfășoară un joc fragmentat : cu lacune curgătoare, dar și cu acțiuni întrerupte din pasele greșite. După noastră ele aplică un rigid, pornind de la ideea mul decide soarta unei Ceva mai mult, în deele își schimbă concedevenind defensive. (ex-Farul).

În sfîrșit, cele două codașe, gistul și Crișul. Prima meciuri realizînd bune combativității și aporatacanți. În rest, nu are o organizare a jocului, cu echilibru compartimente și clariticat. Este drept că și jucătorilor este discuCrișul — să căzneste să ajungea la poarta adversă în schimb cu ușurință presiunii incisive a adversarilor pe axa apărării. Este o echipă fără elan și fără coeziune morală și... fotbalistică.

Analiza a scos în evidență cîteva aspecte interesante asupra eficacității și anume : deși se marchează pe etapă 20—25 de goluri se înregistrează totuși foarte multe ratări. Nu se marchează suficient în raport cu ocaziile create. Chiar Rapid, care are atacul cel mai omogen și cel mai subtil, deține o medie de 2,37 goluri marcate la fiecare joc, ceea ce este puțin. Petrolul are o medie de 2 goluri pe joc. În această privință se poate face mai mult. Spectaculozitatea partidelor este nesatisfăcătoare, excepție făcînd doar jocurile Rapid — Dinamo Buc., Petrolul — C.S.M.S., Steagul roșu — Dinamo Buc., U.T.A. — Știința Cluj. Și comportarea jucătorilor privită aproape de la meci la meci. Același jucător notat cu 7 sau 8 primește o singură săptămînă mai tîrziu 5 și chiar 4 (Gane și Goran de la Steagul roșu, Sfirloagea — Știința Craiova, Adam — Știința Cluj, Szücs și Solomon — Crișul etc.). Dacă jucătorii ar fi constanți în comportare și aportul lor în echipă ar fi pozitiv, iar randamentul fotbalistic mai mare.

Disciplina în general este corespunzătoare. Se înregistrează însă și abateri de la linia trasată de federație, deoarece echipele mai slabe încearcă cu orice preț să obțină rezultate favorabile pentru a nu retrograda. Măsurile luate în ultimul timp de comisia de disciplină sînt un indiciu că asemenea abateri vor fi aspru sancționate și pe viitor.

Este știut faptul că jocul reflectă ceea ce se realizează la antrenament. Din controalele efectuate pe teren de către tehnicienii federației a reieșit că antrenorii nu respectă întru-totul indicațiile date de către colegiul central. Este o mare diferență între ceea ce cunosc antrenorii (de la cursurile de perfecționare) și între ceea ce aplică ei în mod practic. Astfel, raportul a precizat că s-au făcut unele progrese în ceea ce privește planificarea antrenamentelor, numărul lor, ca și folosirea unor exerciții în pregătirea tehnică. Referitor la pregătirea tehnico-tactică mai persistă numeroase deficiențe. Alegerea exercițiilor și combinarea lor în cadrul lecției sau a ciclului nu le fac în conformitate cu sarcinile moderne. De exemplu, exercițiile pentru sporirea eficacității constau doar din tras la poartă în condiții depărtate de joc, comode și „plăcute". Ele nu conțin esența tehnico-tactică a acțiunii care duce la marcarea golului : faza premergătoare cu pasa pentru poziție cît mai bună și nu aceea care duce la dezechilibrarea jucătorului sau asigurarea lui fizică, periculoasă) pentru tras și trasul propriu-zis. Se trage puțin și în condiții necorespunzătoare. Excepțînd echipele Rapid și Petrolul, jucătorii celorlalte formații execută la un antrenament între 10—15 lovituri, cea ce este cu totul insuficient. Lecții exclusive pentru tras la poartă nu apar decît la Rapid, Petrolul, Știința Timișoara și U.T.A. Ele se fac însă la un loc cu mai multe sarcini. Despre trasul la poartă suplimentar — personal, nici vorbă. Și atunci să ne mai mirăm de slaba eficacitate la echipele noastre ?

De asemenea, pregătirea tactică se face prin discuții fără materiale intuitive. Predomină vorbele în locul exersărilor de tactică pentru fiecare post, compartiment și joc propriu-zis. Cantitatea de exerciții pentru o sarcină este mică, iar repetările în cadrul aceluiași exercițiu — insuficiente. Jucătorii nu sînt supuși marilor încordări de 36 de secunde, în viteză maximă, pentru a se obișnui fizic și psihic cu greutățile jocului. Antrenorii nu au preocupări permanente și insistente pentru forma jucătorilor, apreciind-o ca pe ceva care trebuie să...apară. În afară de Rapid, Petrolul, U.T.A. și Știința Timișoara restul așteaptă această formă fără să intervină pentru a o realiza. De asemenea, la cele mai multe echipe, în special acelea din coada clasamentului, lipsește pregătirea individuală. Folosirea aparatelor ajutătoare este stereotipă, plictisitoare sau chiar absentă. Jucătorii nu sînt stimulați să creeze pentru a deveni personalități în cadrul echipei.

Din cele de mai sus rezultă că, în aceste condiții, randamentul obținut la antrenamente nu putea fi decît scăzut, cu urmările respective în jocul din cele 8 etape. Va trebui ca antrenorii să ia în discuție și să analizeze toate aceste observații pentru a trage concluziile de la care să plece în etapele următoare în scopul redresării situației. În sfîrșit, antrenorii trebuie să fie conștienți de ideea că numai prin antrenamente bine efectuate se poate modifica calitatea jocului. Ei trebuie să realizeze urgent modernizarea principiului de instruire conform cu indicațiile trasate de colegiul de antrenori.

N. PETRESCU
antrenor federal

N.R. Salutăm eforturile F.R. Fotbal, care, în mod periodic, analizează comportarea formațiilor noastre de primă categorie. Asemenea sedințe de lucru, la care participă tehniicienii F.R. Fotbal și antrenorii, sînt binevenite, scoțind la iveală o serie de lipsuri care se fac simțite în activitatea echipelor. O întrebare devine însă firească : CÎTE ASEMENEA ȘEDINȚE — LA CARE AM ASISTAT ȘI NOI — N-AU PRILEJUIT CAM ACELEAȘI CONCLUZII : INERȚIE ÎN DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE INSTRUIRE - ANTRENAMENT, DEZINTERES FAȚĂ DE METODELE MODERNE DE PREGĂTIRE, ACELEAȘI CONCLUZII ȘI TOTUȘI.. MĂSURILE, PRIN CARE ANTRENORII ÎN CULPĂ SĂ FIE TREZIȚI ÎN REALITATE, SE LASĂ MEREU AȘTEPTATE. CÎT TIMP VA MAI TREBUI SĂ SE SCURGĂ PÎNĂ CÎND FORUL NOSTRU DE SPECIALITATE VA TRECE LA MĂSURI ?!

„Maratonul" campionatului de fotbal se reia cu etapa a X-a

(Urmare din pag. 1)

seacă la maximum această atît de bine venită pauză. S-au căutat soluții, s-a încercat recuperarea forțelor pierdute. Jocul de la Craiova ne va demonstra cît și cum s-a realizat. Situația campionilor nu e de loc ușoară dar credem că ei vor găsi resursele necesare de a ieși din acest impas, pe care-l socotim mai ales de ordin moral.

Durer,i mai mari sau mai mici, au și alte echipe : Crișul, Farul, Siderurgistul, Știința Craiova — iată doar cîteva dintre cele care așteaptă cu speranță și îndoită grijă reînceperea campionatului. Fiecare etapă, fiecare joc cîștigat sau pierdut înseamnă tot atîtea speranțe sau dezamăgiri.

Am fi bucuroși să consemnăm în cronicile jocurilor etapei de mîine că fotbalul, în acceptia sa cea mai bună, a fost pe prim plan și că sportivitatea a caracterizat fiecare întîlnire. Așteptăm.

Pregătiri... pregătiri...

● După cum am scris și în ziarul de ieri, RAPID s-a antrenat cu atenție în dorința de a șterge impresia lăsată de majoritatea componentilor la Ankara. La știut, antrenorii V. Stănescu și V. Stănculescu s-au oprit asupra următorului 11 : Andrei—Lupescu, Motroc, C. Dan, Greavu—Dinu, Georgescu—K